

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2025, č. j.: OAM-315/ZA-ZA11-ZA13-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2025, č. j.: OAM-315/ZA-ZA11-ZA13-2025, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaná dostatečně neposoudila hrozbu v souvislosti s půjčkou peněžních prostředků, které byly vynaloženy na X., a jež pocházely od soukromých osob, od mafie, přestože dluh splatil celý, věřitelé po něm začali následně vymáhat vysoké úroky v rozporu s ústní dohodou. Věřitelé žalobci vyhrožovali X., neboť nechtěl úroky platit a rozhodl se pro útěk ze země původu. Žalovaný nepostupoval podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť se nezaobíral hrozbou ze strany soukromých věřitelů a nemožností obrátit se na státní orgány s žádostí o ochranu X. Napadené rozhodnutí se nezabývá otázkou, zda je domovský stát způsobilý ochránit žalobce před hrozícím násilím ze strany věřitelů. Žalobce namítl, že v podkladech, které žalovaný použil k posouzení situace v zemi původu, chybí adresné informace, které se dotýkají konkrétních otázek spojených s žalobcovým azylovým příběhem a jeho specifickou situací.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní text se jeví jako účelový pokus o rozšíření azylového příběhu žalobce, který je postavený na dříve netvrzeném katastrofálním stavu uzbeckých policejních složek, X. Žalobce však tyto skutečnosti nebyl schopen doložit relevantními důkazy. Podle žalovaného skutečnost, že Uzbekistán zdaleka nedosahuje úrovně demokracie, jako je tomu v případě ČR, není důvodem pro přiznání některé z forem mezinárodní ochrany. Ze zpráv, které žalovaný nashromáždil a z nichž ve správním řízení vycházel, je zřejmé, že každý občan má možnost se v případě potřeby obrátit na uzbecké orgány. Tvrzené potíže žalobce stejně tak nejsou oblastí, u které je známo, že uzbecká policie nekoná, případně koná žalostně málo. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. V poskytnutí údajů k žádosti dne 20. 3. 2025 žalobce uvedl, že je X. národnosti, vyznává islám, ale není aktivní, cítí se zcela zdravý, není členem žádné politické strany ani skupiny, X. Z vlasti odcestoval dne X. K důvodu žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že se nemůže vrátit domů, dokud nevyřeší svůj problém. Žalobce si půjčil peníze X. Dluh vrátil, ale věřitelé mu napočítali velké úroky, myslí si, že uběhne nějaká doba a věřitelé na to zapomenou, chce tu zůstat, dokud věřitelé budou činit nátlak.
6. Během pohovoru vedeného dne 20. 3. 2025 žalobce uvedl, že tu chce být, než věřitelé na dluh zapomenou, ve vlasti má X., potíže s policií, bezpečnostními orgány ani jinými státními orgány nikdy neměl; v zemi původu si půjčil v roce X. od soukromých osob na X., ale následně zjistil, že mu věřitelé napočítali úrok X. Když X., musí souhlasit, zaplatil dluh, myslel, že je vše v pořádku, o X. později na něj začali činit nátlak, podřízení věřitelů mu zavolali, přijeli za ním, X., kolik dluží. Poté hned odjel X., v Rusku by jej mohli najít. Svoji situaci se v Uzbekistánu nijak nesnažil řešit, protože by mohl mít ještě větší problémy; poslední dobou se situace v zemi zlepšila, současný prezident se snaží tyto lidi likvidovat, stát se proti nim snaží zasáhnout; uzbecké orgány nechce kontaktovat, aby X. Lidé od věřitelů X. Věřitelům neposílá peníze, když jim nic nedluží, mohli by mu udělat cokoli, našli by jej i v Rusku. Ví, že mu v České republice bylo uloženo správní vyhoštění, o mezinárodní ochranu nepožádal, protože myslel, že dostane nějaké vízum, po zamítnutí

žádosti o vízum odjel X.; při výslechu dne X. v řízení o správním vyhoštění uvedl, že mu ve vlasti nehrozí žádné nebezpečí a je to pro něj bezpečná země, protože X., jiné potíže ve vlasti neměl.

7. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Uzbekistán, Informace OAMP, 13. 3. 2024, Socio-ekonomická situace, Uzbekistán, Informace MZV ČR ze dne 8. 4. 2025, Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů, a Uzbekistán, Informace OAMP, 14. března 2025, Bezpečnostní a politická situace v zemi.
8. Dne 2. 5. 2025 se žalobce dostavil k seznámení s podklady rozhodnutí. Jak je zřejmé z protokolu, žalobce se s obsahem podkladů nechtěl seznámit a neměl žádnou informaci ani novou skutečnost, kterou by chtěl dodat.
9. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 2. 6. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu *pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
13. Podle ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu *ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmu se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.*
14. Podle ust. § 2 odst. 6 věty druhé zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
15. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není*

ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

16. Podle ust. § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu.*
17. Soud předně uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení mezinárodní ochrany a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění, rozhodnutí je řádně odůvodněno, skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci. Výroková část napadeného rozhodnutí je přesná a určitá, je z ní zřejmé, kdy, jak a kým bylo rozhodováno, uvedené údaje o žalobci jsou dostatečné k tomu, aby nebyly zaměnitelné s jinou osobou, samotný výrok jednoznačně konstatuje neudělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem.
18. Žalobce založil svou žalobu především na obavách ze soukromých osob, přičemž podle žalobce žalovaný pochybil, jelikož nevzal v úvahu všechny okolnosti jeho dluhu. S tím se soud neztotožnil. Je to právě žalobce, kdo má v azylovém řízení břemeno tvrzení, žalovaný za něj není povinen domýšlet, jaké důvody jej k podání azylové žádosti vedly, žadatelé o mezinárodní ochranu musí vědět, proč o ni žádají a čeho se obávají. Takový závěr ohledně břemene tvrzení vyplývá rovněž z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), kdy již v právní větě k rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j.: 5 Azs 22/2003-41, NSS seznal: *„Povinností správního orgánu je zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. Z žádného ustanovení zákona však nelze dovodit, že by správnímu orgánu vznikla povinnost, aby sám domýšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost zjistit skutečný stav věci dle ustanovení § 32 správního řádu má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.“*
19. Obavy ze soukromých osob mohou být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany pouze, pokud se žadatel nemůže obrátit s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány. Nepokusil-li se žadatel řešit své potíže se státními orgány své vlasti, nebude mu zpravidla moci být mezinárodní ochrana udělena (s výjimkou případů, kdy by pokus o vnitrostátní ochranu byl předem zjevně marný). Žalobce se stran obav z věřitelů a X.; ze shromážděných zpráv o zemi původu tudíž nevyplývá, že by obrácení se žalobce na jiné bezpečnostní složky s žádostí o pomoc bylo zjevně bezúčelné.
20. V rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, NSS dovedl: *„Pronásledování i vážná újma mohou hrozit jak ze strany státu, tak ze strany nestátních původců – soukromých osob. Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí (...) bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, [však] nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“* Nedůvěra žalobce ve státní orgány země původu neodůvodňuje absolutní rezignaci na využití prostředků ochrany, které poskytují. V tomto směru lze odkázat na rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004-67, a ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, č. 401/2004 Sb. NSS, nebo na aktuálnější usnesení NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023-30, či ze dne 9. 5. 2023, č. j. 9 Azs 71/2023-26.

21. K možnosti nalézt vnitrostátní ochranu před soukromými osobami přímo v Uzbekistánu se NSS již opakovaně kladně vyslovoval (z poslední doby lze odkázat na usnesení ze dne 30. 5. 2024, č. j.: 2 Azs 46/2024 – 27, ze dne 25. 6. 2024, č. j.: 6 Azs 156/2024 – 25, ze dne 26. 9. 2024, č. j.: 7 Azs 84/2024 – 22, ze dne 21. 11. 2024, č. j.: 1 Azs 186/2024 – 29, ze dne 3. 12. 2024, č. j.: 5 Azs 225/2024 – 29, ze dne 19. 2. 2025, č. j.: 6 Azs 256/2024 – 37, ze dne 20. 2. 2025, č. j.: 7 Azs 334/2024 – 21, ze dne 27. 3. 2025, č. j.: 8 Azs 282/2024 – 31, ze dne 26. 6. 2025, č. j.: 22 Azs 52/2025 – 32, ze dne 27. 6. 2025, č. j.: 4 Azs 312/2024 – 30, ze dne 9. 7. 2025, č. j.: 4 Azs 76/2025 – 24, ze dne 11. 9. 2025, č. j.: 7 Azs 73/2025 – 53, a ze dne 26. 2. 2026, č. j.: 3 Azs 164/2025 - 25).
22. Soud seznal dostatečnými shromážděnými podklady; Informace MZV ČR ze dne 8. 4. 2025 týkající se činnosti policie obsahuje dostatečné údaje o možnosti obrátit se s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány; ve vztahu k tvrzením uvedeným v průběhu azylového řízení se jedná o zprávu odpovídající, relevantní a adresnou. V azylovém řízení žalobce sice uvedl, že by jej věřitelé (resp. X.) našli všude ve vlasti i v Rusku, ale nikterak nezmiňoval X., tím méně mimo oblast, kde žil. Stejně tak na dotaz, proč se neobrátil na policii, neurčitě sdělil, že by to bylo ještě horší a X., nic víc. Zároveň ale při pohovoru sdělil, že se v zemi poslední dobou situace zlepšila, současný prezident se snaží tyto lidi zlikvidovat, stát se snaží zasáhnout proti nim; sám tudíž uznal objektivní možnost obrátit se na policii, proti čemuž postavil zmíněné obavy ze zhoršení situace a X., což jsou pocity pochopitelné, avšak nikterak vyjímající z povinnosti obrátit se na vnitrostátní složky. Obavy obrátit se na policii X. jsou zjevně společné všem lidem na světě, včetně obyvatel země, kde žalobce o mezinárodní ochranu žádá, to ale nestačí ke zjištění, zda a jak by policie na oznámení reagovala. Žalobce nepatří mezi bloggery, aktivisty, novináře, politické oponenty ani není LGBT+, zároveň nejde v jeho případě o domácí násilí ani sexuální obtěžování; žalobce tak nepatří mezi skupiny, které informace MZV zmiňuje coby problematické ve vztahu k činnosti policie. Mimochodem lze upozornit, že jako jednu z možných reakcí na činnost či nečinnost policie informace uvádí podání stížnosti do virtuální podatelny prezidenta, který podle žalobcova tvrzení z pohovoru proti lidem, již jej vydírají, zasahuje.
23. Na předestřených závěrech nic nemění ani skutečnost, že žalobce v žalobě svůj azylový příběh značně vygradoval a ve srovnání s azylovým řízením, kdy hovořil o věřitelích a X., uvedl pronásledování ze strany mafie X. Uvedená gradace není věrohodná, zároveň žalobci nic nebránilo obdobná sdělení uvést již v azylovém řízení. Stupňování hrozeb v žalobních tvrzeních je jen pokračováním v dosavadních graduujících intencích, kdy měl žalobce sice opustit vlast kvůli potížím s věřiteli, avšak dne X. při výslechu v řízení o správním vyhoštění uvedl, že mu ve vlasti žádné nebezpečí nehrozí a je to pro něj bezpečná země (dané tvrzení žalovaného v průběhu pohovoru ve věci mezinárodní ochrany žalobce nijak nespороval, naopak se hájil v jeho rámci s tím, že k většímu nátlaku ze strany věřitelů došlo až poté; přitom po řízení o správním vyhoštění uvádí jen X., kdežto před odjezdem z vlasti čelil X.). Poté v průběhu azylového řízení hovořil o věřitelích a X., nyní, v žalobě, je již neochvějně přesvědčen o pronásledování mafií X. I v daném ohledu je třeba seznat informaci MZV ČR o činnosti policie jako dostatečnou. Z tohoto důvodu soud pro nadbytečnost neprováděl k důkazu cizojazyčné zprávy a články stručně zmíněné prostřednictvím webových odkazů týkající se korupce v zemi a obecně zmíněných mafiánských struktur, když obtojí podklady obstarané žalovaným v azylovém řízení. Teze o mafiánských strukturách X. významně a široce vybočuje z žalobcova azylového příběhu předestřeného v azylovém řízení, aniž by žaloba nabízela jakékoliv (tím méně věrohodné a dostatečné) vysvětlení tohoto posunu (včetně důvodů, proč nebylo možné dané okolnosti

zmínit dříve).

24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. března 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce